

Утримання та обслуговування інженерних загороджень

Ця публікація розроблені робочою групою офіцерів командувань Сил підтримки та Сухопутних військ Збройних Сил України та погоджено з заінтересованими органами військового управління Збройних Сил України. Склад авторського колективу: Олександр ЦЕБЕТЮК (керівник розроблення), Сергій ЦИБУЛЯ, Валерій АБОРІН, Віктор ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ, Олег КРАШАНИЦЯ.

Виданню цих методичних рекомендацій передувало виконання практичних заходів щодо оптимізації, уніфікації та нарощення системи інженерних загороджень, перевірки технічного стану і проведення технічного обслуговування мінно-вибухових загороджень в районі проведення операції Об'єднаних сил на території Донецької та Луганської областей, яке проводилось під керівництвом групи інженерних загороджень в складі офіцерів командувань Сил підтримки та Сухопутних військ Збройних Сил України.

Також, Національною академією сухопутних військ імені Петра Сагайдачного відпрацьовані робочі матеріали з рекомендаціями по утриманню інженерних загороджень. Ці методичні рекомендації визначають порядок обслуговування інженерних загороджень, їх утримання та звітність, а також заходи безпеки під час утримання мінно-вибухових загороджень.

УТРИМАННЯ ТА ОБСЛУГОВУВАННЯ ІНЖЕНЕРНИХ ЗАГОРОДЖЕНЬ

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ

Видавництво
«Центр учбової літератури»
Київ – 2024

УДК 355:359(477)
У 86

Утримання та обслуговування інженерних загороджень. Методичні
У 86 рекомендації.— Київ: Видавничий дім «СВАРОГ», 2023. — 32 с.

ISBN 978-611-01-3009-7

Ця публікація розроблені робочою групою офіцерів командувань Сил підтримки та Сухопутних військ Збройних Сил України та погоджено з заінтересованими органами військового управління Збройних Сил України.

Склад авторського колективу: Олександр ЩЕБЕТЮК (керівник розроблення), Сергій ЦИБУЛЯ, Валерій АБОРІН, Віктор ВОЙЦЕХІВСЬКИЙ, Олег КРАШАНИЦЯ.

Виданню цих методичних рекомендацій передувало виконання практичних заходів щодо оптимізації, уніфікації та нарощення системи інженерних загороджень, перевірки технічного стану і проведення технічного обслуговування мінно-вибухових загороджень в районі проведення операції Об'єднаних сил на території Донецької та Луганської областей, яке проводилось під керівництвом групи інженерних загороджень в складі офіцерів командувань Сил підтримки та Сухопутних військ Збройних Сил України. Також, Національною академією сухопутних військ імені Петра Сагайдачного відпрацьовані робочі матеріали з рекомендаціями по утриманню інженерних загороджень.

Ці методичні рекомендації визначають порядок обслуговування інженерних загороджень, їх утримання та звітність, а також заходи безпеки під час утримання мінно-вибухових загороджень.

ISBN 978-611-01-3009-7

ЗМІСТ

	ВСТУП	5
	ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ	7
	ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ	8
	ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ	10
1	СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ	12
2	УТРИМАННЯ ТА ОБСЛУГОВУВАННЯ МІННО-ВИБУХОВИХ ЗАГОРОДЖЕНЬ	13
2.1	Ступені готовності мінно-вибухових загороджень	13
2.2	Утримання мінно-вибухових загороджень	14
2.3	Обслуговування мінно-вибухових загороджень	15
3	ВИЗНАЧЕННЯ СТАНУ ГОТОВНОСТІ ДО БОЙОВОГО ЗАСТОСУВАННЯ МІННО-ВИБУХОВИХ ЗАГОРОДЖЕНЬ	18
4	ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ, ЯКІ ВИЗНАЧАЮТЬ СТАН ГОТОВНОСТІ ІБП, ЩО ВХОДЯТЬ ДО СКЛАДУ МІННО-ВИБУХОВИХ ЗАГОРОДЖЕНЬ	20
5	АЛГОРИТМ ДІЙ ПІДРОЗДІЛУ ПРИ ВИКОНАННІ ЗАВДАНЬ ЩОДО УТРИМАННЯ ТА ОБСЛУГОВУВАННЯ МІННО-ВИБУХОВИХ ЗАГОРОДЖЕНЬ	24
6	РЕКОМЕНДАЦІЇ ЩОДО ПРАКТИЧНОГО ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ З ПЕРЕВІРКИ СТАНУ ІНЖЕНЕРНИХ БОЄПРИПАСІВ, ВСТАНОВЛЕНИХ У МІННО-ВИБУХОВИХ ЗАГОРОДЖЕННЯХ	25
7	ЗАХОДИ БЕЗПЕКИ ПРИ ВИКОНАННІ ЗАВДАНЬ З УТРИМАННЯ ТА ОБСЛУГОВУВАННЯ МІННО-ВИБУХОВИХ ЗАГОРОДЖЕНЬ	27
8	ВЕДЕННЯ ОБЛІКУ ІНЖЕНЕРНИХ ЗАГОРОДЖЕНЬ	28
8.1	Документування обліку інженерних загороджень.	28
8.2	Списання інженерних боєприпасів, елементів невибухових загороджень, які використанні для влаштування мінно-вибухових та невибухових (комбінованих) загороджень	29
8.3	Документальне оформлення передачі інженерних загороджень	29
8.4	Оприбуткування інженерних боєприпасів та елементів невибухових загороджень при знятті мінно-вибухових, комбінованих та невибухових загороджень	30
Додатки:		
1	Акт проведення обслуговування МВЗ	31
2	Звіт про виконані роботи	32

3	Елементи робочого майданчику для проведення Т(С)О ІБП	33
	СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ (ДЖЕРЕЛ)	31

ВСТУП

Під час збройного конфлікту на Сході України протягом 2014 – 2019 років в районі проведення ООС (раніше АТО) трапилось 696 випадків підривів, внаслідок яких ЗС України втратили 1130 особи, з яких 248 загинули, 882 отримали поранення різного ступеню, пошкоджено та/або знищено 129 од. озброєння та військової техніки. Зазначена кількість втрат складає 12% від загальних втрат особового складу ЗС України під час ведення бойових дій на територіях Донецької та Луганської областей.

Бойове застосування МВЗ у збройних конфліктах залежить від тактики ведення бою частинами і підрозділами. Збройні конфлікти характеризуються діями за відсутності чітко вираженої лінії фронту й утворенням “рухомих” осередків протистояння, частковим виникненням зустрічних бойових дій на роз’єднаних, нерідко ізольованих напрямках. Противник, як правило, застосовує тактику партизанської війни, використовуючи раптові напади на обрані об’єкти мобільними групами, для перешкоджання маневру, пересування і постачання військ, широко застосовується мінування автодоріг та залізниць, об’єктів інфраструктури тощо.

Саме для обмеження мобільності дій противника в сучасних умовах велике значення мають тактично правильно влаштовані інженерні загородження, які можуть застосовуватися у три способи: “за місцевістю”, “за ситуацією”, “проти цілі”.

Загородження “за місцевістю”. Планування ІЗ у такий спосіб ґрунтується на детальному аналізі місцевості та завчасній підготовці. Окремі перешкоди можуть готуватися у мирний час, бути стаціонарними або польового типу. Можуть складатися зі всіх типів і видів загороджень та руйнувань.

Загородження “за ситуацією”. Влаштовуються, коли противник вже здійснив розгортання сил для наступу і виявлені напрямки його дій. Необхідне проведення додаткової розвідки для підтвердження чи перегляду оцінки намірів противника. Важливо визначити найбільш ймовірні напрямки просування противника та його головні цілі, а також очікуване співвідношення сил. У цих районах можуть бути встановлені додаткові загородження для посилення існуючої системи оборони. Як правило, для цього планується застосування РЗЗ.

Загородження “проти цілі”. Як правило, у такий спосіб планується застосування ЗДМ по колонах противника, що висувається та розгортається.

Загородження повинні встановлюватись так, щоб противник не мав можливості їх обійти або міг зробити це лише у запланованих (передбачуваних) місцях. Це завдання може бути найкраще реалізоване, коли штучні перешкоди розміщені поряд з природними або у поєднанні з ними, що надає їм більшої ефективності. Глибина загороджень повинна бути такою, щоб завдати максимальних втрат особовому складу, озброєнню та техніці противника, коли той намагатиметься подолати їх сходою. У багатьох випадках зупиняючий ефект кількох близько розташованих по глибині перешкод може бути більшим, ніж одного великого загородження.

Загородження на флангах та у глибині оборони створюються з метою стримування противника та обмеження його можливостей здійснювати прорив оборони та просування у глибину смуги оборони. Їх необхідно ретельно планувати у тісній координації з взаємодіючими підрозділами військ (сил) з метою створення сприятливих умов для здійснення контрнаступу. Плани щодо підготовки та влаштування ІЗ та визначення районів де можливості їхнього розташування обмежені повинні погоджуватися на всіх рівнях при підготовці та в ході ведення операції.

ПОСИЛАННЯ НА ВІЙСЬКОВІ ПУБЛІКАЦІЇ

Позначка військової публікації	Повне найменування військової публікації
1	2
	Конвенція про заборону застосування, накопичення запасів, виробництва і передачі протипіхотних мін та про їх знищення, ратифікована Законом України від 18.05.2005 № 2655-IV
	Протокол про заборону або обмеження застосування мін, мін-пасток та інших пристроїв з поправками, внесеними 03.05.1996 (Протокол II) до Конвенції про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невибіркову дію, ратифікований Законом України від 21.09.1999 № 1084-XIV)
	Національний стандарт ДСТУ П 8820:2018 “Протимінна діяльність. Процеси управління. Основні положення”
	Наказ Міністерства оборони України від 10.07.2015 № 330 “Про затвердження Керівництва з улаштування інженерних загороджень підрозділами Міністерства оборони України та Збройних Сил України”
	Наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 19.10.2016 № 390 “Про затвердження Керівництва з подолання інженерних загороджень підрозділами Збройних Сил України”
	Наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 04.01.2017 № 1 “Про затвердження Керівництва з підривної (вибухової) справи у Збройних Силах України”
	Наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 04.01.2017 № 2 “Про затвердження Керівництва із застосування інженерних боєприпасів підрозділами Збройних Сил України”
	Наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 19.04.2018 № 161 “Про затвердження Інструкції з правил поведження військовослужбовців на місцевості, на якій є вибухонебезпечні предмети, та дотримання заходів мінної безпеки”
	Наказ Генерального штабу Збройних Сил України від 13.02.2020 № 55 “Про затвердження Інструкції про порядок виконання робіт з виявлення, знешкодження та знищення вибухонебезпечних предметів”

ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ

Вибухові речовини – хімічні речовини, здатні під впливом зовнішніх дій до швидкого хімічного перетворення, що відбувається з виділенням великої кількості тепла і газоподібних продуктів;

Вузол загороджень – ділянка місцевості (дороги) в дефіле (тіснині), ущелині тощо з прилеглими обходами та об'їздами, розташованими на напрямку найбільш ймовірного просування противника, на якій створені мінно-вибухові та інші загородження, підготовлені до руйнування або зруйновані важливі об'єкти (мости, тунелі, дамби тощо), у поєднанні з природними перешкодами, яка має 1–1,5 км по фронту та 2–3 км у глибину;

Група мін – декілька однотипних або різного типу мін, встановлених на обмеженій по площі ділянці місцевості, як правило, в дефіле, вузлах доріг, а також на закритих ділянках, де може скупчуватися особовий склад та техніка противника, або на можливих об'їздах (обходах) перешкод;

Електризовані загородження – загородження, принцип дії яких ґрунтується на ураженні живої сили противника електричним струмом;

Елемент невилучення – пристрій, призначений для захисту міни; він може бути частиною міни, пов'язаний з нею, приєднаний до неї або розміщений під нею і приводиться в дію під час зовнішнього впливу на міну;

Загородження на дорожньому напрямку – оперативні загородження, що являють собою комплекс вузлів, осередків та окремих загороджень, які створюються на дорожньому напрямку у поєднанні з природними та штучними перешкодами з метою унеможливити або ускладнити використання дороги (дорожнього напрямку) противником;

Засоби підривання (ініціювання) – вироби та пристрої, що є джерелом початкового імпульсу для здійснення підривання;

Зона загороджень – район місцевості зі встановленими мінно-вибуховими та влаштованими невибуховими і водними загородженнями;

Інженерні загородження – встановлені на місцевості мінно-вибухові засоби, штучно створені перешкоди, руйнування споруд та різних об'єктів, які мають мету нанести втрати противнику, затримати його просування, створити сприятливі умови для ураження його вогнем з усіх видів зброї, скувати маневр або змусити рухатися у вигідному для наших військ напрямку.

Інженерні боєприпаси – засоби інженерного озброєння, які містять у собі ВР чи піротехнічні суміші;

Комбіновані загородження – різноманітне поєднання мінно-вибухових, невибухових, електризованих загороджень;

Міна – боєприпас, що встановлюється під землею, на землі чи поблизу землі або іншої поверхні і призначений для вибуху, спричиненого присутністю, близькістю чи контактом з людиною або транспортним засобом;

Мінне поле – ділянка місцевості (акваторії), на якій у певному порядку або безсистемно встановлені міни одного або декількох типів;

Мінно-вибухові загородження – загородження, що влаштовуються з різних типів мін та підричних зарядів за допомогою загороджувачів, дистанційних систем мінування або вручну для ураження живої сили, техніки противника та руйнування ворожих об'єктів;

Невибухові загородження – загородження, що облаштовуються з різних місцевих матеріалів і конструкцій промислового виготовлення, а також шляхом обладнання ровів, ескарпів та інших перешкод;

Рубіж мінування – ділянка місцевості, призначена для установки МП і руйнування окремих об'єктів (мостів, віадуків тощо) з метою затримки просування противника і нанесення йому втрат. Призначаються на напрямках атак, контратак (контрударів) противника для прикриття загородженнями і руйнуваннями рубежів розгортання своїх військ, загрозливих флангів, стиків і проміжків, закріплення захоплених рубежів, прикриття ділянок морського узбережжя, на яких імовірна висадка десанту противника;

Рухомий загін загороджень – елемент бойового порядку з'єднання, оперативної побудови об'єднання, угруповання військ (сил) при підготовці та у ході ведення бою, операції, який призначений для виконання завдань з улаштування загороджень здійснення руйнувань з метою нанесення втрат противнику в особовому складі і техніці, зниження темпів його наступу та обмеження можливостей маневру, а також для прикриття танконебезпечних напрямків, відкритих флангів, проміжків (стиків), проривів у обороні, рубежів розгортання військ для контратак і контрударів та закріплення захоплених рубежів;

Противіхотний вибуховий пристрій – вибуховий пристрій або міна, призначені для нанесення ураження живій силі противника і встановлені в керованому режимі (керування здійснюється по проводах чи по радіо);

Протитанкова міна – міна, призначена для мінування місцевості проти танків та іншої рухомої наземної техніки противника;

Система інженерних загороджень – сукупність різних загороджень, які створюються за єдиним планом відповідно до замислу бою у поєднанні з системою вогню, природними перешкодами, з урахуванням маневру своїх військ та дій противника;

Смуга загороджень – смуга місцевості глибиною 3–4 км перед позицією або оборонним рубежем зі встановленими в ній різними мінно-вибуховими, влаштованими невибуховими загородженнями і створеними руйнуваннями в поєднанні з природними перешкодами, що прикриває важливий напрямок;

Щільність загороджень – ступінь прикриття інженерних загороджень позицій, рубежів, напрямків та смуг дії військ. Вона визначається як відношення загальної протяжності встановлених загороджень до ширини фронту напрямку (позиції, смуги, рубежу), що прикривається. Щільність протитанкових та противіхотних мінно-вибухових загороджень визначається окремо.

ПЕРЕЛІК СКОРОЧЕНЬ ТА УМОВНИХ ПОЗНАЧЕНЬ

Скорочення та умовні позначення	Повне словосполучення та поняття, що скорочуються
1	2
ВЗ	Вузол загороджень
ВМР	Вертолітний мінний розкладник
ВР	Вибухова речовина
ВСМ	Вертолітна система мінування
ВП	Виконуючий прилад
ГМЗ	Гусеничний мінний загороджувач
ДПС	Державна прикордонна служба
ДСНС	Державна служба надзвичайних ситуацій
ДССТ	Державна служба спеціального транспорту
ДСТУ	Державна служба транспорту України
ДШ	Детонуючий шнур
ЕВМ	Електровибухова мережа
ЕДП	Електродетонатор
ЕЗ	Електризовані загородження
ІБП	Інженерні боєприпаси
ІЗ	Інженерні загородження
ІРД	Інженерний розвідувальний дозор
ЗДМ	Засоби дистанційного мінування
ЗДН	Загородження на дорожньому напрямку
ЗЗ	Зона загороджень
ЗП	Засоби підриву
ЗСУ	Збройні Сили України
ЗТП	Запалювальна трубка
КД	Капсуль-детонатор
КЗ	Кумулятивний заряд
КВЛ	Контрольно-випробувальна лабораторія
КСП	Командно-спостережний пункт
МВЗ	Мінно-вибухові загородження
МВС	Міністерство внутрішніх справ
МЗП	Малопомітні перешкоди
МП	Мінне поле
НГУ	Національна гвардія України
ПМЗ	Причіпний мінний загороджувач
ПВП	Противіхотний вибуховий пристрій
ПДМ	Протидесантна міна
ПКМ	Переносний комплект мінування

1	2
ППМП	Протипіхотне мінне поле
ПТрМ	Протитранспортна міна
ПТМ	Протитанкова міна
ПТМП	Протитанкове мінне поле
ПТС	Плаваючий транспортер
СБУ	Служба безпеки України
СТО	Сезонне технічне обслуговування
ТО	Технічне обслуговування
РЗЗ	Рухомий загін загороджень
РНС	Радіонавігаційна система
СЗ	Смуга загороджень
СМ	Сигнальна міна
СРНС	Супутникова радіонавігаційна система
ТО	Супутникова радіонавігаційна система
УМЗ	Універсальний мінний загороджувач

1. СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

Ці методичні рекомендації застосовують під час організації утримання та обслуговування інженерних загороджень (далі – ІЗ), проведення їх технічного огляду (далі – ТО), сезонного технічного обслуговування (далі – СТО), визначення основних показників готовності до бойового застосування інженерних боєприпасів (далі – ІБП), які установлені, дотримання заходів безпеки під час виконання ТО та СТО, а також відпрацювання звітної документації щодо утримання та передачі мінно-вибухових загороджень (далі – МВЗ) та невибухових загороджень.

2. УТРИМАННЯ ТА ОБСЛУГОВУВАННЯ МІННО-ВИБУХОВИХ ЗАГОРОДЖЕНЬ

2.1. Ступені готовності мінно-вибухових загороджень

МВЗ влаштовуються в першій або другій ступенях готовності.

Перший ступінь – загородження приведені в повну бойову готовність: в МП міни встановлені і остаточно споряджені, керовані міни приведені у бойове положення, засоби ініціювання з'єднані з підіривними мережами і вставлені в заряди; огорожа МП знята; на намічених до руйнування об'єктах підіривні заряди встановлені, засоби ініціювання з'єднані з підіривними мережами і вставлені в заряди; ПТрМ встановлені, замасковані та їх підіривники переведені в бойове положення; в комбінованих загородженнях встановлені мінно-вибухові засоби остаточно споряджені, засоби ініціювання з'єднані з підіривними мережами і вставлені в заряди, а проходи та переходи через них заміновані.

У першому ступені готовності загородження встановлюються та утримуються в смузі забезпечення (крім шляхів відходу передових загонів), на передовій позиції, перед позиціями бойової охорони, перед переднім краєм в проміжках між підрозділами і частинами, що обороняються, в межах першої позиції, а також перед рубежами, які зайняті військами в ході бою для відбиття нападу (контратаки) противника.

Другий ступінь – загородження підготовлені до швидкого їх переведу в першу ступінь: міни встановлені і остаточно споряджені, але самі МП огорожені та охороняються, керовані міни знаходяться в безпечному положенні, засоби ініціювання з'єднані з підіривними мережами, але в заряди не вставлені; на об'єктах, підготовлених до руйнування, підіривні заряди встановлені, засоби ініціювання з'єднані з підіривними мережами, але в заряди не вставлені; підіривні станції обладнані; об'єктні і ПТрМ встановлені та замасковані, але їх підіривники не переведені в бойове положення; невибухові загородження підготовлені, проходи та переходи через них не зруйновані та не заміновані або заміновані об'єктними, ПТрМ та фугасами, які утримуються в другому ступені готовності.

У другій ступені готовності загородження встановлюються та утримуються в глибині оборони та на шляхах відходу передових загонів і підрозділів бойової охорони.

Переведення ІЗ і об'єктів, які підготовлені до руйнування, із однієї ступені готовності в іншу повинні здійснюватися у мінімально стислі строки, які забезпечують своєчасне приведення ІЗ в дію після пропуску через них своїх військ. Для переведення ІЗ з однієї ступені в іншу зі складу підрозділів, які виконують завдання по утриманню, виділяються розрахунки, кількість і склад яких визначається складом ІЗ і їх розміщенням на місцевості.

Кожний розрахунок повинен знати своє завдання, порядок і послідовність його виконання і бути натренованим у виконанні операцій по переведенню ІЗ з однієї ступені готовності в іншу.

Командири підрозділів, які виконують завдання з утримання ІЗ, зобов'язані приймати всі можливі заходи щодо скорочення термінів та підвищення надійності переведення ІЗ з однієї ступені готовності в іншу і приведення їх у дію. Вони несуть повну відповідальність за стан ІЗ, приведення їх із однієї ступені готовності в іншу та своєчасне приведення їх у дію, повинні знати обстановку і мати стійкий зв'язок із командирами (начальниками), які мають право видавати розпорядження на приведення ІЗ в дію.

Необхідні засоби зв'язку (сигналізації) і сили для цього виділяються командирами з'єднань (частин), яким надано право на приведення ІЗ в дію. Організація зв'язку, а також порядок передачі інформації визначає відповідний штаб.

Приведення ІЗ у дію полягає:

у переведенні керованих МП, груп мін, протибортових, протитранспортних і об'єктних мін у першу ступень готовності зі зняттям їх маркування та огороження;

у підірванні підірвних зарядів, які встановлені на об'єктах.

Приведення ІЗ у дію здійснюється за письмовим наказом або за переданим умовним кодом (сигналом) командира, який має право на таке розпорядження.

При явній загрозі захоплення підготовленого до руйнування об'єкту рішення на його руйнування приймає командир, який відповідає за утримання, про що він негайно доповідає старшому командиру (начальнику).

При утриманні керованих МВЗ і об'єктів, які підготовлені до руйнування, встановлюється безперервне чергування на пунктах управління розрахунками у складі від трьох осіб до інженерно-саперного відділення (відділення керованого мінування). Старший розрахунку (командир) організує періодичну перевірку ліній управління (відповідно до вимог Керівництва з підірвної (вибухової) справи у Збройних Силах України), слідкує за утриманням їх у справному стані, контролює справність джерел струму, при необхідності замінює їх, веде журнал управління МВЗ, організує перевірку стану некерованих МВЗ, які прикривають підготовлений до руйнування об'єкт або можливі його обходи.

При утриманні некерованих МВЗ, які встановлені у другому ступені готовності, підрозділи (частини) в зоні відповідальності яких вони встановлені, несуть цілодобову їх охорону, слідкують за справністю огороження, станом МП і підірвних зарядів, проходів у ІЗ, усувають виявлені пошкодження, переводять ІЗ з другої ступені готовності у першу, при необхідності здійснюють сезонне переустановлення мін або нарощування ІЗ, пропуск військ по проходах і закриття їх за наказом відповідного командира (начальника).

2.2. Утримання мінно-вибухових загороджень

Утримання МВЗ і об'єктів, які підготовлені до руйнування, здійснюється з метою забезпечення постійної їх боєздатності і безпеки своїх військ та включає: охорону і оборону інженерних загороджень і об'єктів, підготовлених до руйнування, від спроб противника захопити, знешкодити або передчасно привести їх у дію;

- організацію пропуску своїх військ через ІЗ;
- підтримання ІЗ в постійній бойовій готовності;
- відновлення виведених із ладу і пошкоджених ІЗ після артилерійських обстрілів, ударів авіації та іншого впливу противника;
- перевід ІЗ з однієї ступені готовності в іншу;
- приведення ІЗ в дію.

МВЗ, встановлені підрозділами (частинами) інженерних військ перед переднім краєм оборони і перед позиціями підрозділів і частин у глибині оборони, передаються на утримання підрозділам (частинам), які займають оборону на даній ділянці. Ці підрозділи (частини) охороняють і обороняють ІЗ, ведуть спостереження за їх станом і надають донесення по команді про всі зміни в ІЗ, які відбулися внаслідок артилерійського обстрілу, ударів авіації та інших дій противника – для узагальнення начальником інженерної служби та прийняття рішення старшим командиром. При заміні підрозділів (частин) на позиції, ІЗ та їх формуляри передаються підрозділам (частинам), які прибули на їх заміну.

Керовані МВЗ, які встановлені перед переднім краєм оборони, у проміжках між частинами і підрозділами та у глибині оборони, утримуються підрозділами, яким вони передані, а обслуговуються інженерними підрозділами.

Охорона ІЗ здійснюється цілодобово: спостерігачами, сторожовими постами, дозорами або патрулями, призначеними від підрозділів, які здійснюють утримання ІЗ. Спостерігачі і дозори, як правило, призначаються для охорони ІЗ, встановлених у першу ступінь готовності перед переднім краєм оборони.

Підтримання ІЗ у постійній готовності включає:

- регулярну перевірку стану ПТрМ і об'єктних мін, МП і їх огорож, вибухових пристроїв, основних і дублюючих ліній управління і вибухових мереж, надійності кріплення підривних зарядів на елементах споруд які руйнуються;

- швидке і своєчасне усунення виявлених несправностей, відновлення пошкоджених ІЗ;

- постійне чергування на пунктах управління.

- при втраті спостереження за МП на певний проміжок часу, внаслідок погодних умов (туман), задимлення, ведення бойових дій, його слід вважати ворожим, а інформацію з формуляру неповною.

2.3. Обслуговування мінно-вибухових загороджень

Обслуговування МВЗ включає в себе: ТО та СТО ІБП, їх переустановлення, додаткове встановлення окремих видів МВЗ.

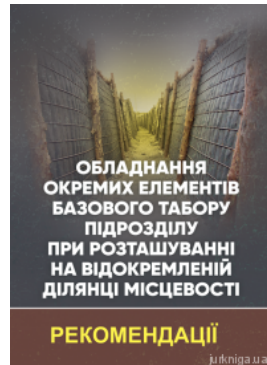
Метою обслуговування МВЗ є:

- визначення стану складових частин МВЗ;

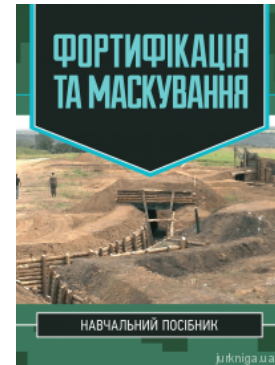
Книги, які можуть вас зацікавити

Фортифікаційне обладнання місць виконання завдань підрозділами (за досвідом російсько-Української війни 2022 року)

Обладнання окремих елементів базового табору підрозділу при розташуванні на відокремленій ділянці місцевості. Рекомендації

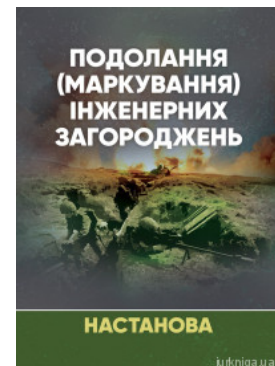
Фортифікація та маскування

Улаштування інженерних загороджень, їх маркування, облік та звітність. Настанова

Підготовка тактичних груп (відділення, взвод). Альбом схем та методичних матеріалів

Подолання (маркування) інженерних загороджень

Перейти до галузі права
Військове право

[Перейти на сайт →](#)